

Дамян Дамянов

Аудитория

Дойде в последните минути
Преди да свърши рецитала.
С душа излязла, запъхтяла,
В ботуши гумени обути,
Я чух, как в залата нахълта.
Почти на сцената се тръсна.
– Хей, малката, къде с таз мръсна
и кална ватенка?
Преглътна
Обидата и замълча си.
Подобно пиленце се сгуши.
Дошла бе стихове да слуша,
Не ругатни... Тя толкоз часа
Пеш от обекта бе търчала,
Да види жив поет, да чуе
Онази нежност, дето всеуе
Бе търсила да я погали
След толкоз бетонджийски вятър...
Принцесо с кал по рамената,
Благодаря ти, че дойде ти,
Че с нежността на плаха струна
Ти моите стихове целуна.
Благодаря ти, музо светла!

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8043>]